

Nieuwsbrief familie Bijkerk

Oproep tot een biddend thuisfront

nr. 9 // maart 2013

Bezetenheid bestaat nog steeds, zeker ook hier in Suriname. De Heere Jezus zegt in Markus 9: "Dit geslacht kan nergens door uitgaan dan door bidden en vasten." Ook in allerlei andere situaties merken we geestelijke strijd. Met eigen ogen zien we het oproepen van geesten onder de aanhangers van Winti (een natuurreligie, die uit Afrika afkomstig is) en het brengen van offers aan de afgoden. Onder de christelijke Indianen is luiheid de grote geestelijke vijand en onder de christenen in de stad de wereld-

gelijkvormigheid. In Jesaja 61 wordt gezegd: "Hij (de HEERE) heeft Mij (de Gezalfde, de Heere Jezus) gezonden om (...) de gevangenen vrijheid uit te roepen en de gebondenen opening van de gevangenis." Het werk van de Heere Jezus is niet opgehouden sinds Hij naar de hemel is teruggegaan. Deze beloften wil Hij nog steeds vervullen. **Wilt u alstublieft een biddend thuisfront zijn?** Het werk is veel, de duisternis groot, de vijand machtig, maar toch kunnen we meer dan overwinnaars zijn, door Christus

In dit nummer:

- **Oproep tot een biddend thuisfront**
- **Strooien met Zaad**
- **Zending zonder grenzen**
- **Richard, de MAF-mechanic**
- **Uitzien naar Martijn en familie**
- **Geboorte en overlijden**
- **Van de kinderen**
- **Van de penningmeester**
- **Even voorstellen: Erik Droogendijk**

Agenda D.V.

- ◆ 18 mei: Rommelmarkt Ouddorp
- ◆ 7 juni - 7 augustus: Verlofperiode (verblijfplaats Spijk)
- ◆ Presentaties door de familie Bijkerk in Leerbroek, Slie-drecht, Driedorp en Ouddorp.
- ◆ Zie website en volgende nieuwsbrief voor meer info.

Gezocht:

Spullen voor de Ouddorpse rommelmarkt. Heeft u iets, dan kunt u bellen naar Mieke Verrips, 0345-700121.

Strooien met Zaad

"Wie heeft jou gemaakt?" vraag ik aan een twaalfstal kinderen. Uit verschillende kindermonden hoor ik: "God". "Wat heeft God nog meer gemaakt? En waar woont God?" De schooldag begint met het zingen van Bijbelliederen, gebed, een Bijbelverhaal en een paar vragen uit de kindercatechismus. Niet dat dit de gewoonte op de peuterschool is, maar die mogelijkheid is me in de schoot geworpen. Het is moeilijk om woorden te vinden om de vreugde uit te

drukken die ik beleef wanneer ik naar die donkere gezichtjes kijk hebben we afscheid genomen van een juf. Er is nieuwe juf gekomen. Hoewel ze een Hindoestaanse is, heeft ze belangstelling voor de Bijbelverhalen en de liederen. Ze neemt de kinderbijbel mee naar huis om ermee vertrouwd te raken en hoopt binnenkort te beginnen met het vertellen van de Bijbelverhalen. Wanneer we oplettend zijn, zijn er veel mogelijkheden om te getuigen en krijgen we dagelijks veel gebedsonderwerpen mee.

en uit hun mond de dingen van God hoor. Afgelopen maand

Zending zonder grenzen

In het verre zuiden van Suriname liggen de Trio-dorpen Kwamalasamutu, Alalapadu en Sipaliwini. Veertig, vijftig jaar geleden kwam hier het Evangelie. Veel is er in de afgelopen jaren veranderd. De dorpen hebben zelfstandige gemeenten met eigen voorgangers. Zoals met elke jonge kerk verloopt het gemeentelven hier ook 'met vallen en opstaan', beter gezegd: 'opgericht worden'. Veel zou daarover te zeggen zijn, maar laat ik nu vooral vertellen waar ik zelf bijzonder door geraakt ben. De dorpen liggen niet zo heel ver bij de Braziliaanse grens vandaan. Maar wat is een landsgrens? In ieder geval lijkt 'ie niet te bestaan voor de stammen die hier in de omgeving

wonen. Toen het Evangelie hier vruchten begon af te werpen, werden ouderlingen overtuigd van het feit dat de stammen in het noorden van Brazilië ook het Woord moeten horen. Het is echter voor westerlingen verboden om daar zending te bedrijven. Wat nu? Nu gaan ze zelf uit om het Evangelie te verkondigen. Dat is niet makkelijk. Er zijn veel hindernissen. Zo lopen

er bijvoorbeeld geen rivieren over de grens. Ergo, de grens is juist dáár getrokken waar de rivieren ophouden. Erheen varen is dus geen optie. Hoewel...

Wat we nu doen, is de mensen, hun bagage, de buitenboordmotoren en de benzine met het vliegtuig zo dicht mogelijk bij de

Bij de poli op Kwamalasamutu

grens brengen. Daarvandaan loopt men met al die spullen (soms diverse keren heen en weer!) kilometers de grens over tot een bevaarbare rivier. Het is bepaald geen wandeling door de polder. Het gaat over de savanne, over bergen, door moeilijk begaanbaar bos, en dat bij een temperatuur van zo'n 35 graden Celcius en een heel hoge luchtvochtigheid.

De ouderlingen ondervinden nog meer weerstand. Bijvoorbeeld van de Funai. Dat is een Braziliaanse overheidsinstelling ter bescherming van de (onbereikte) inheemsen, zeg maar een soort 'cultuurpolitie' die ervoor moet zorgen dat de cultuur zoveel mogelijk in stand gehouden wordt. Die 'bescherming' gaat zover, dat er dus ook niet geëvangeliiseerd mag worden. Onlangs hadden de zendingen kleren en klamboes meegenomen op één van hun zendingstochten. Ze hadden namelijk een stam gevonden die er compleet naakt bij liep en veel last had van malariamuskieten. Dat zinde de Funai totaal niet en ze ver-

brandden alles wat ze hadden meegebracht. Een andere keer is er zelfs op hen geschoten. Kortom, het wordt hen niet makkelijk gemaakt om het Evangelie te brengen. Maar de eerste (kleine) gemeenten zijn gesticht en begin maart wordt het eerste kerkgebouw geopend! We vragen dan ook uw/jouw gebed voor dit belangrijke werk in de grensstreek.

Richard, de MAF-mechanic

Collega en vriend Richard, de mechanic over wiens gezondheid we u berichtten, is op het moment van schrijven onder behandeling voor het kankerge-

zwel achter zijn neus. We hebben hem het afgelopen half jaar zien lijden en stap voor stap achteruitgaan. De bestralingen en chemokuren lijken effect te

hebben. We zijn dankbaar dat de behandeling eindelijk is gestart en bidden om Gods zegen daarover. Blijft u ook hem en zijn gezin gedenken?

Uitzien naar Martijn en zijn familie

De komst van MAF-piloot Martijn, zijn vrouw Annemieke en hun kinderen Daan, Ruben, Tim en Lieneke begint steeds vastere vormen aan te nemen. Op dit moment zijn ze druk met nieuwsbrieven, fondswerving en allerlei andere zaken om bij leven en welzijn in augustus over te komen naar Suriname. Als het lukt, komt Martijn

MAF-piloten Martijn en Andy

zelfs eerder om MAF-Suriname bij te staan wanneer wij als gezin met verlof zijn. Als MAF-team en zeker ook als gezin zien we uit naar hun komst!

Wist u dat MAF Suriname ...

- in 2012 bijna 1200 uur vloog?
- dit bijna 50% meer is dan in 2011?
- 85% was voor zending, medische hulp en ontwikkeling?
- een derde vliegtuig heeft besteld?

Geboorte en overlijden van buurmeisje

Op 16 januari stormden de buurkinderen blij naar ons hek. "We hebben een zusje gekregen!" We konden het nauwelijks geloven. Sinds een paar weken wisten we dat de buurvrouw zwanger was! Een dag later hadden we het donkere

kindje in onze armen en om ons heen zagen we donkere, stralende gezichtjes.

Op 25 februari vroeg een huilende Rachel of ik haar zusje naar het ziekenhuis kon brengen, want ze was zo ziek en

zwak. Tijdens de autorit is ze in de armen van haar moeder overleden. Satan dacht het ten kwade, maar heeft niet het laatste woord! De Heere heeft het ten goede gedacht: ons is een geopende deur voor het Evangelie gegeven.

Van de kinderen: "Ze waren het echt!"

"Wat zijn jullie groot geworden!" klonk een bekende stem. Ja, wij zijn gegroeid. Gelukkig zagen zij er nog hetzelfde uit en voelden we ons gelijk weer bij hen op ons gemak. Na lang aftellen, stonden ze dan echt voor ons: onze opa en oma Bijkerk. Dat was lang geleden zeg! In de auto wilde iedereen naast hen zitten en de 'dikste' verhalen werden over en weer verteld. In de dagen dat ze bij ons wa-

Opa en Oma Bijkerk bezoeken Suriname

ren, wilden we hen zoveel mogelijk laten zien: onze school, de kerk, de vlindertuin, de palmentuin, de stad en de oceaan

vanuit de lucht. Onze schoolresultaten hebben er wel een beetje onder geleden, maar ja, opa en oma komen ook niet zo vaak. En naar school gaan terwijl je opa en oma uit Holland op visite zijn, helpt niet echt om je op school te concentreren en thuis keurig je huiswerk te maken.

"Opa en oma, bedankt voor de fijne tijd en we zien alweer uit naar juni."

Van de penningmeester

In deze eerste nieuwsbrief van 2013 willen we het financieel resultaat van de SZOS over het jaar 2012 met u delen. Met dankbaarheid mogen we bekendmaken dat de SZOS dankzij uw bijdrage het jaar met een positief saldo van €277 heeft afgerond. De Kerstfondswervingsactie mocht ruim €2.000 opbrengen. Dit heeft in de laatste

maand in belangrijke mate bijgedragen aan het positieve resultaat. Daarnaast zijn er in december veel Kersten Nieuwjaarskaarten verkocht. De opbrengst hiervan is uitgekomen op bijna €1.000. De zegeningen die de SZOS ook op financieel gebied mag ontvangen, versterken het inzicht in onze afhankelijkheid van de Heere.

Ook in 2013 is het zendingswerk in Suriname afhankelijk van Gods zegen en uw bereidwilligheid tot financiële ondersteuning. De jaarbegroting van de SZOS bedraagt in 2013 een bedrag van €35.000, vergelijkbaar met de begroting van het afgelopen jaar. Wij hopen en bidden om uw blijvende steun voor het werk in Suriname.

Even voorstellen: Erik Droogendijk

Hoewel ik al eerder een stukje in de nieuwsbrief (juni nr. 6) heb geschreven over mijn reis naar Suriname, mag ik me nu als TFC-lid voorstellen. Mijn naam is Erik Droogendijk, ik ben twintig jaar oud en woon in Sliedrecht. Precies een jaar geleden heb ik mijn MBO-opleiding werktuigbouwkunde afgerond. Aangezien ik verder wilde leren op het HBO had ik een half jaar niets, wat mij de mogelijkheid gaf om voor een paar maanden naar Suriname te gaan voor vrijwilligerswerk. Deze reis heeft veel invloed gehad op mijn leven. Ik heb een beter beeld gekregen van het leven in derde wereldlanden. Maar het zendingswerk dat wordt verricht door mensen die daarvoor alles in hun vaderland achter willen laten, heeft nog de meeste

indruk gemaakt. Het was ontzettend mooi om dat te beleven en er zelf indirect aan mee te mogen werken. Ook de band die zowel met Andy en Jacoline als met de kinderen is ontstaan, doordat ik bij hen woonde, is erg waardevol. Ik vind het dan ook fijn om hen als TFC-lid te steunen. Een ander gevolg van deze werkvakantie is dat mijn interesse voor de luchtvaart is gewekt door het meevliegen met Andy en het onderhoud waarbij ik mocht helpen. Daarom ben ik dit jaar met de HBO-studie Luchtvaarttechnologie begonnen. Ook al is het soms erg pittig, ik heb het er erg naar mijn zin. Het mooiste 'staartje' aan mijn Suriname-ervaring heet Maaïke Quaak, met wie ik inmiddels ruim een half jaar verkering heb. We hebben elkaar in Suriname ontmoet:

Maaïke liep een half jaar stage in het Academisch ziekenhuis in Paramaribo. Het zendingswerk in Suriname valt niet makkelijk, omdat er weinig steun is vanuit de overheid en de mensen erg gevoelig zijn voor boze geesten en invloeden van de wereld. Het gebed om de Heilige Geest is daarom onmisbaar. Als TFC merken we ook dat de afhankelijkheid van de HEERE en het gebed erg belangrijk zijn. Ook uw gebed voor het zendings (ondersteunend)werk wordt gehoord.

Postadres:

Fam. A.L. Bijkerk
p/a MAF-Suriname
P.O. box 2031
Paramaribo, Suriname
fam.bijkerk@gmail.com
Telefoon 06 37 118 118

Verjaardagen

18 januari	Jacoline
9 maart	Andy
25 april (2002)	Daan
23 mei (1999)	Mark
11 juli (2008)	Stefan
4 oktober (1992)	Roeland
7 november (2009)	Elise

Van een vrijwilliger kregen we de tip om koopzegels te sparen bij de supermarkt. Met de volle boekjes kan de familie Bijkerk boodschappen doen tijdens de verlofperiode.

Wie spaart er mee?

*Zegeltjes kunnen worden ingeleverd bij/opgestuurd naar Corine Both
IJsvogellaan 20
4143 AM Leerdam*

Voor actueel nieuws: www.szos.nl

Stichting Zendingsondersteuning Suriname (SZOS)

Oud Schaik 34
4141 JB Leerdam
Rabobank nr. 1608.87.208

penningmeester:
Marten Hulleman
administratie@szos.nl

Informatie over SZOS?
www.szos.nl of info@szos.nl

Nieuwsbrief ontvangen?
nieuwsbrief@szos.nl

secretaris TFC:
Corine Both
0345 633989